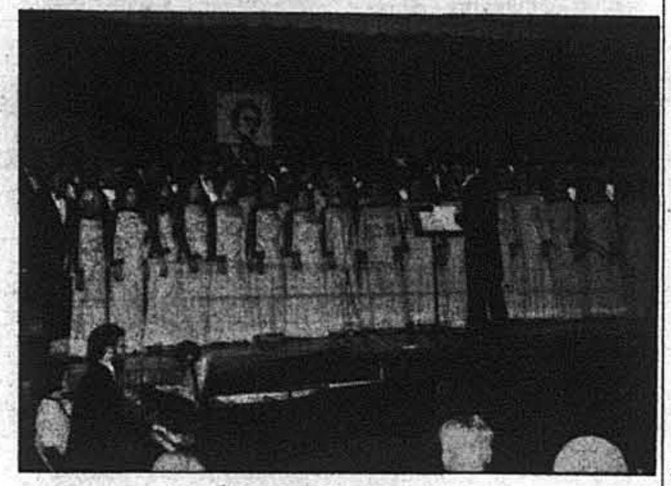
ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, MARCH 5, 1976 No. 42. VOL. LXXXIII.

У Ню Йорку відбулися Загальні Збори Хору „Думка"

Мішаний Хор „Думка"

Ню Йорк (В. Т-ець). — На річних Загальних Зборах Хору „Думка", які відбулися в п'ятницю, 27-го лютого, в Українському Народному Домі, на почесного голову хору обрано Володимира Богачевського, ініціятора-основника цього заслуженого хору та його першого голову, а на нового голову вибрали Юрія Штогрина. До нової Управи переобрано більшість членів минулорічної Управи. Загальні Збори, на яких було приявних 53 уповноважених до голосування членів, кілька кандидатів у члени та гості, проходили під знаком 27-ої річниці існування цього хору, зокрема була звернена увага на ювілейний концерт, який відбудеться в неділю, 23-го травня ц. р. у Тавн Голлі в Ню Йорку. Під час Зборів заторкнено і обговорено також ряд інших питань, які стосуються всіх частин хору, тобто, мішаного і чоловічого хорів та „Молодої Думки".

Збори відкрив голова хору Богдан Рак, який також відчитав прізвища померлих членів „Думки" та „Молодої Думки". До президії Зборів обрано: голова — Володимир Богачевський, секретар — Богдан Кекіш. Заплянований порядок нарад прийнято без змін. Відтак обрано Верифікаційну комісію в складі: Володимир Слиж, Євген Титла і Василь Тершаковець, та Номінаційну комісію, до якої ввійшли: Юрій Штогрин, Оля Гасцька та Уляна Стельмах. Протокол із попередніх Загальних Зборів, які відбулися 14-го березня 1975 року, відчитав секретар тих Зборів, Омелян Марак. Предсідник Зборів Володимир Богачевський привітав ще двох приявних на залі ініціяторів-основників хору „Думка" Леонтія Крушельницького та Богдана Рака.

Опісля предсідник В. Богачевський відчитав звіт дириґента всіх частин хору Семена Комірного, який не був приявний на Загальних Зборах з уваги на те, що того вечора виступав на концерті. Збільшилося число активних членів, бо відновило

(Закінчення на стор. 3-ій)

Український Ню Йорк перевантажений імпрезами в кінці цього тижня

Ню Йорк. — Здається, що ще ніколи перед тим в цьому зимово - весняному сезоні кінець тижня не був такий перевантажений, як саме цей вікенд, 6 і 7-го березня, коли то цілий ряд українських центральних і льокальних установ відбувають свої імпрези.

ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ І ПОЛІТИЧНОЇ РАДИ УККА

В суботу, 6-го березня ц. р. о год. 10:30 рано в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вулиця, відбудеться чергове пленарне засідання Екзекутиви УККА, на якому передбачається крім звітування президента проф. Л. Добрянського про зовнішньо - політичну діяльність, мґр Уляни Дячук про фінанси Централі, мґра І. Базарка про працю Канцелярії і Дім УККА-СУА, ще докладні звідомлення Крайового Комітету 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення та інші інформації, включно з пляном підготови XII Конґресу УККА, який, як відомо, відбудеться в жовтні ц. р.

Того ж дня о год. 2:30 по полудні в цьому ж приміщенні радитиме Політична Рада УККА, де виступатимуть з інформаційними доповідями проф. І. Телюк, який говоритиме про фінансово - економічні спроможності української спільноти в ЗСА; проф. І. Вовчук зробить вгляд в працю Політичної Ради в 1975 р., а Ігор Раковський, Андрій Прядка і Галина Климук від Конференції Українських Центральних Молодечих Організацій говоритимуть про XII Конґрес УККА очима молоді. Буде ще інформація про Пленарне засідання Секретаріяту СКВУ і підготову XII Конґресу УККА. О год. 2-й перед початком нарад Політичної Ради відбудеться окреме засідання Президії.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СУЖА

Цієї ж суботи, 6-го березня в Домі Пласту, 140 2-га евеню о год. 1-й по полудні розпічнуться 10-ті з черги Загальні Збори Спілки Українських Журналістів Америки, у програмі яких передбачено, крім звітування і вибору нових керівних органів, дискусію про працю СУЖА та прийняття резолюцій. Теперішню Президію СУЖА очолюють: ред. І. Кедрин - Рудницький — голова, Ольга Кузьмович — секретар і Павло Дорожинський — фін. референт.

ВЕЧІР В ПОШАНУ МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

В сусідньому приміщенні, а саме в Домівці СУА при 108 2-га евеню (Дім „Самопомочі"), відбудеться заходами Об'єднання Українських Письменників „Слово" поминальний вечір у сороковий день смерти сл.п. Миколи Понеділка. У програмі вечора, який розпічнеться о год. 4:30 по полудні, передбачено: читання його творів та магнітофонний запис його слова про Василя Стефаника. Учасники програми: Йосип Гірняк, Іван Керницький, Григорій Костюк, Лариса Кукрицька, Володимир Лисяк, Роман Осінчук, Юрій Стефаник, Остап Тарнавський. У неділю, 7-го березня о год. 10-й рано буде відслу-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ВШАНУЙМО ВЕЛИКОГО СИНА ВОЮЮЧОЇ УКРАЇНИ

Ген. хор. Роман Шухевич - Тарас Чупринка — головний Командир УПА

(В. Л-ць). Незадовго до своєї смерти сл. п. Головний Отаман Симон Петлюра писав: „Як будете в церкві, згадайте про мучеників України і не забувайте про героїв і праведників наших. Не забувайте про пролиту ними гарячу кров в обороні Батьківщини і готуйтесь до пімсти над ворогами, що не дають жити нашому народові по людському".

В місяці березні українська спільнота молиться і прославляє одного із своїх героїв, великого мужа і воїна України ген. хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринку, Головного Командира Української Повстанської Армії, який упав у нерівній боротьбі з переважаючими силами московсько-большевицьких окупантів в дні 5-го березня 1950 року в селі Білогорща біля Львова. Роман Шухевич непересічна постать в українському революційному русі 40-х і 50-х років. Він леґендарний Командир УПА, голова Генерального Секретаріяту УГВР і голова Проводу ОУН на Рідних Землях; керманич Воюючої України і основоположник єдиного фронту поневолених Москвою народів, який пізніше оформився в Антибольшевицькому Бльоці Народів.

Очевидно, в короткій статті не можливо переповісти усі подробиці життя й революційної боротьби цієї незвичайної української людини, що йшла шляхами витиченими Богданом Хмельницьким, Іваном Мазепою, Симоном Петлюрою, Євгеном Коновальцем, Степаном Бандерою, і ввесь труд свого життя віддала Україні. За освітою був сл. п. ген. хор. Роман Шухевич інженером-механіком, за переконанням — військовиком-революціонером. Походив з передової і високопатріотичної родини, був спортсменом, товариським і веселим юнаком, глибоко-релігійною людиною. Він цілим своїм єством праґнув боротьби, щоб приспішити день українського визволення й тому не пішов на еміґрацію, а залишився з народом, щоб допомогти йому втримати прапор боротьби.

Сім довгих і тяжких років вів ген. хор. Т. Чупринка своїх воїнів до відважних і дуже небезпечних боїв з силами жорстоких окупантів гітлерівської Німеччини і большевицької Москви, аж до трагічного дня смерти. Повідомляючи про смерть Генерала тодішні керівники підпільної боротьби в Україні відмічували, що український народ не змінить свого відношення до московських окупантів і боротьбу, хай зміненими засобами і у змінених умовинах, вестиме аж до переможного кінця.

Слідкуючи за теперішньою ситуацією в Україні і акціями новітніх борців, ми впевнені, що присяга — „ніколи не припиняти боротьби з Москвою" зобов'язує і теперішнє покоління у нашій Батьківщині. Ця присяга-клятва тим більше зобов'язує українців на поселеннях у вільному світі, які являються невідривною частиною українського народу на Батьківщині тільки з відмінними і чітко спрецизованими завданнями — бути допоміжним чинником у боротьбі, використовуючи для цього свої впливи у вільному світі. І тому активністю й тільки активністю українська спільнота найкраще вшанує пам'ять героя без страху і догани — ген. Тараса Чупринку.

Детройтська громада вшанує Марусю Бек

Д-р Маруся Бек

Детройт, Міч. (Емілія Запорожець). — Заходами Об'єднання Українських Жіночих Організацій Метрополітального Детройту — Союзу Українок Америки, Золотого Хреста, ОЖ ОЧСУ та „Просвіти", під патронатом обидвох Відділів УККА, тут в неділю, 14-го березня ц. р. відбудеться урочистий бенкет для вшанування заслуженої політичної і суспільно-громадської діячки д-р Марусі Бек. Бенкет відбудеться у роковини народин Марусі Бек, яка народилася 29-го лютого, тобто в переступному році, і тому свої уродини відзначує тільки раз на чотири роки. Немає сумніву, що українці Детройту і околиці гідно вшанують свою заслужену перед українською спільнотою громадянку, яка будучи міською радною і головою ради міста Детройту, намагалася навести лад і порядок в цьому місті, а тепер як активний член Державного Центру закликає до єдности і згоди та змагається за свободу України, беручи активну участь в американському і українському політичному житті.

Кожна громада почувалася б гордою мати у себе таку видатну людину й тому детройтська громада шанує і поважає Марусю Бек і надзвичайно цінить її працю для прослави доброго українського імені. Привіти можна присилати на адресу: Hon. Mary V. Beck, 2026 Oakman Blvd., Detroit, Mich. 48238.

Сенатор Роберт Тефт, мол. під час Січневих Роковин у Пармі отримав Шевченківську Грамоту Волі

Парма-Клівленд. — Тут, 1-го лютого ц. р., українська громада відзначила Січневі Роковини Української Державности і Соборности. На цій імпрезі був присутній сенатор Роберт Тефт, мол., якому в приявності представників українських установ і організацій, вручено Шевченківську Грамоту Волі.

Сенатор Роберт Тефт, мол. висловлює подяку за грамоту. Поза ним стоять, зліва: головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, головний радний УНСоюзу і голова УЗО-УККА д-р Богдан Футей, за ним — колишні голови УЗО-УККА: мґр Степан Воляник, проф. Степан Шмаґала, проф. М. Пап та мґр Василь Ліщинецький.

Перед концертом Дани і Юрія Мазуркевичів

З Києва, через Литву, Дана і Юрій Мазуркевичі, разом з п'ятирічною донечкою Міланою приїхали на цей континент яких 15 місяців тому, і поселилися в Торонті, Канада. Будучи олімпійської кляси музиками, на них зразу чекала низка оферт на концертування та постійну працю. Отож вони обидвоє прийняли посади професорів музики в університеті Західнього Онтеріо, та за цей рік концертували в Швайцарії, Німеччині та особливо в Канаді.

Юрій Мазуркевич народився в 1941 р. у Львові. Це був незвичайний рік для Львова і цілої України під кожним оглядом, але для української музичної культури — незрівняним.

Того року у Львові, крім Мазуркевича, народився ще один скрипаль олімпійської кляси — Олег Криса, який блискуче дебютував в Ню Йорку, в Карнеґі Гол, з 1971 році.

Мимохіть насувається на думку Київська група укра-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛЮТОМУ 1976 Р.

Округа (осідок)	Кільк. Відд.	Прид. чл. у лютому	Разом у 1976 р.
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ			
Філядельфія	39	13	38
Піттсбурґ	19	13	24
Шамокин	20	10	16
Аллентавн	11	3	8
Скрентон	9	1	3
Вилкс Бери	9	2	3
Разом:	107	42	92
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ			
Балтимор	9	2	7
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ			
Ню Йорк	34	20	45
Сиракюзи — Ютика	13	7	16
Рочестер	9	2	8
Трой	7	7	17
Боффало	10	3	7
Разом:	73	40	94
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ			
Нюарк	22	22	43
Джерзі Сіті	11	8	14
Перт Амбой	12	9	14
Пассейк	7	7	11
Разом:	52	46	82
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧИҐЕН І ОГАЙО			
Чікаґо	35	16	31

Округа (осідок)	Кільк. Відд.	Прид. чл. у лютому	Разом у 1976 р.
Детройт	20	20	33
Клівленд	20	5	16
Янґставн	9	2	7
Разом	84	43	87
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ			
Ню Гейвен	19	8	18
Бостон	5	7	10
Вунсакет	6	2	5
Разом:	30	17	33
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ			
Центральна	6	—	1
Мінneaполіс	7	2	3
Ст. Луіз	7	—	—
Разом:	20	2	4
Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	8	11
ОКРУГИ КАНАДИ			
Торонто	25	13	20
Монтреаль	10	6	19
Ніяґара	9	1	2
Захід Канади	19	5	10
Разом:	63	25	51
Разом:	458	224	460

Сенат затвердив В. Скрентона на амбасадора до ОН

Вашінґтон. — У середу, 3 березня, Сенат затвердив Вілліяма В. Скрентона, колишнього республіканського губернатора Пенсильвенії, на пост амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй. Скрентон перебирає цей пост по Деніслі Мойнігені, який зрезиґнував, формально нібито з уваги на те, що його відпустка з Гарвардського університету, де він викладав політичні науки, добігає кінця.

Того самого дня Сенат також затвердив Роберта Штравса-Гупе, дотеперішнього амбасадора до Швеції, на пост представника ЗСА до Організації Північно-Атлантійського Союзу (НАТО). Крім того, Сенат також затвердив Едварда Мулкеґі на амбасадора до Тунісії.

Наради Клівлендської Округи УНСоюзу

Джерзі Сіті — З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що в Річних Загальних Зборах Округи Клівленд, які заплановані на неділю 7 березня, участь візьме головний організатор Степан Гавриш. Також учасниками нарад, як вже було заподано в Свободі будуть головні радні д-р Богдан Футей і проф. Тарас Шмаґала.

Наради, яких початок назначено на 4 годину по полудні, відбудуться в залі церкви св. Йосафата при Стейт Ровд вулиці в Пармі, Огайо.

Помер Михайло Лисогір, брат головного предсідника УНС

Св. п. Михайло Лисогір

Гадсон, Н. Й. — Минулої п'ятниці, 27-го лютого, тут в шпиталі Колумбія Меморіял помер на 61-му році життя суддя Михайло Лисогір, брат головного предсідника Українського Народного Союзу Йосипа Лисогора. Похорон відбувся у вівторок, 2-го березня рано на цвинтар Сідар Парку у Гадсоні, Н. Й.

Св. п. Михайло Лисогір був міським суддею Гадсону протягом останніх двох років. Закінчивши Ню Йоркський університет і Правничу високу школу Олбані, він був адвокатом і членом Адвокатських Палат стейту Ню Йорк і повіту Колюмбія. Протягом довгого час був активним членом Демократичної партії в тому повіті.

Сл. п. Михайло Лисогір залишив дружину Марджорі, дві дочки, п-і Ніл Дюшарм і Синтію Лисогір, сина Михайла та двоє внуків. Також залишив маму Анну Лисогір, сестру, п-і Ерік Толмін Рот, та двох братів, головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора та Едварда Лисогора.

Англомовні газети Гадсону, Н. Й. подали обширні вістки про смерть св. п. Михайла Лисогора.

Ню Йорк готовиться до великого Шевченківського Концерту

Ню Йорк. — Українська зорганізована громада Великого Ню Йорку під керівництвом Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій — Метрополітального Відділу УККА, головою якого був обраний недавно д-р Володимир Савчак, інтенсивно підготовляється до великого Шевченківського Концерту-Академії, яким українці цієї Метрополії щорічно відзначують роковини Пророка України. Цьогорічний концерт, що його влаштовують спільно КОУАО і Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА, відбудеться в неділю, 14-го березня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Джулія Річман Гайскул (67-ма вулиця між 1 і 2-ою евенями). В програмі концерту виступатимуть: д-р Володимир Савчак — відкриття, д-р Ігор Соневицький — святочне слово, хор „Прометей" з Філядельфії, дириґент Михайло Длябога, Балетна Школа Роми Прийми-Богачевської (музичне оформлення і акомпаньямент — І. Соневицький), Марта Кокольська-Мусійчук — сопрано, солістка міської опери, Аскольд Лозинський — рецитація і Адріян Бриттан — скрипаль-соліст. Організатори Академії інформують, що квитки вже можна набувати в крамницях АРКА і ЕКО та в часі концерту при вступі на залю.

Конґрес поширив повновласті Комісії етики

Вашінґтон. — Палата Репрезентантів у середу, 3-го березня, 321-им голосом проти 85-ох проголосувала надати своїй Комісії етики право висилати формальні виклики для свідків, які не є безпосередньо зв'язані з урядом ЗСА. Ця Комісія, яка має перевести слідство, хто властиво передав телевізійному кореспондентові Деніслові Шоррові звіт Комісії для справ розвідки, вже раніше мала право видавати такі формальні виклики „сапінас" для законодавців і урядовців федерального уряду. Як відомо, хоча Палата Репрезентантів була проголосувала задержати згаданий звіт у тайні, бодай до часу, коли Білий Дім усуне з нього інформації, які могли б пошкодити безпеці країни, то Деніcл Шорр якимсь чином роздобув цей звіт і передав його нюйоркському тижневикові „Вілледж Войс". Телевізійна сітка „Сі-Бі-Ес" суспендувала Шорра, а Палата Репрезентантів рішила розпочати слідство, щоб дізнатися, хто передав назовні це й таємний звіт.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПЕРЕСУНЕНА ДАТА КОНЦЕРТУ Р. і С. РУДНИЦЬКИХ

Філядельфія. — З уваги на те, що на 13 березня ц. р. визначено концерт - академію у честь Тараса Шевченка, Співоче Товариство „Кобзар" у Філядельфії, яке спонзорує перший у Філядельфії концертовий виступ Сузанни Рудницької з її чоловіком, віртуозом Романом Рудницьким при фортепіяні, пересунено дату того їхнього концерту на день 20-го березня.

УКРАЇНСЬКА ТЕМАТИКА НА ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ПРОҐРАМІ В ЧІКАҐО

У найближчу неділю 7-го березня ц. р., на Другому каналі телевізійної станції Сі-Бі-Ес передаватимуть інтерв'ю з 7-ма українськими діячами з Чікаґо. Тема найбільш актуальна: „Українська спільнота — де вона стоїть і чого бажає". Проґрама триватиме 45 хвилин і почнеться 12.30 по пол. Інтерв'ю переводитиме коментатор Сандерс у рямцях телевізійної проґрами „Комон Ґравнд" (Спільна підстава).

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n. Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Треба жандарма світу

Коли теперішній Конгрес з демократичною більшістю, в якій поважну ролю грає лібериальна група Демократичної партії, заборонив висилати будь - яку допомогу прозахідньому й антикомуністичному таборові в Анголі і тим своїм становищем у вирішній мірі спричинився до перемоги комуністів в Анголі, активно підтримуваних совєтською зброєю і грішми та кубинським військом, — американські законодавці аргументували своє становище засадою, що ніби „Америка не може і не повинна бути жандармом світу". Те саме гасло лунало вже й раніше в Конґресі і раз-у-раз можна його зустріти в американській пресі: воно віддзеркалює нео - ізоляціоністичний напрямок в американському суспільстві, який вважає, що Америка повинна боротися тільки тоді, коли настане їй безпосередня загроза та що заведення комуністичного режиму в будь - котрій далекій країні безпеки Америки не загрожує. Особливо лякає той відлам американського суспільства повторення В'єтнаму, при чому забувається, що В'єтнамську війну можна було виграти, якби тамошню стратегію і тактику не підчинено цивільним політикам у Вашінгтоні.

Все ж, не всі американці думають категоріями неоізоляціонізму. Кілька днів тому можна було почути телевізійний коментар, в якому поставлено проблему руба: поки існує совєтська імперія з своїм велетенським військовим потенціялом та з принциповим агресивним підходом супроти вільного світу — нема безпеки у світі. І хтось мусить за цю безпеку дбати. А що одинокою державою у світі, яка може тій загрозі протиставитися є Америка, то й Америці природно припадає роля жандарма світу. І не треба лякатися такої ролі і не треба цуратися такої назви, бо так саме й повинно бути: це почесна для Америки роля, а коли Америка тієї ролі не виконуватиме, то це власне наближує її до третьої світової війни, бо „незаінтересованість" Америки у таких справах, як війна в Анголі, є найбільшою захотою для совєтського агресора...

Це був розумний, правильний, політичний коментар. Жаль, що таких голосів в американських засобах комунікації — пресі, радіо й телевізії — мало й вони лунають дуже рідко. А втім: американська державна верхівка робить помилки, але вона не сліпа. Вона свідома того, що ЗСА мусять бути найпершою мілітарною потугою — і в цьому гарантія, що коли Москва, підбадьорена такими своїми, як у В'єтнамі й Анголі, успіхами перетягне струну — прийде реакція, якої вона, Москва не буде сподіватися.

Послаблення гегемонії Москви

Події на 25-му з'їзді Комуністичної партії Совєтського Союзу, який проходить в Москві, виявили, що не сповняться надії кремлівських верховодів, які сподівалися, що цей з'їзд буде манифестацією єдности світового комуністичного руху. Дотеперішній хід з'їзду не тільки явно виказує, що в комуністичному русі нема єдности, але також виявляє, що гегемонія Москви над цим рухом навіть більше послаблена, ніж думали західні коментатори. Вже неприсутність на з'їзді представників компартій червоного Китаю та Альбанії вказують на розкол в комуністичному світі. Однак, може навіть на більшу увагу заслуговують „бунтарські" промови, виголошені на з'їзді представниками компартій Італії, Франції, Великобританії, Румунії та Югославії.

Енріко Берлінґер, провідник італійської компартії, не тільки заявив, що його партія піддержує принцип багатопартійности в Італії та обстоює непорушність громадянських і політичних прав, але також недвозначно натякнув, що його партія хоче, щоб Італія залишилася членом Північно - Атлантійського союзу (НАТО), тобто, найбільшого противника СССР. Представник французької компартії Гай Плісоніє сказав, що його партія прямує „до комунізму під французьким прапором", лідер французької компартії, Жорж Марше не прибув на з'їзд КПСС, бо не погоджується з багатьба аспектами політики Москви.. Представники французької і італійської компартій у своїх промовах ні словом не згадали про підставовий принцип марксизму: „диктатуру пролетаріяту".

Зрештою, французи й італійці не були одинокими, бо подібно говорив представник британської компартії, а генеральний секретар румунської компартії, Ніколай Чаушеску, та представник компартії Югославії, Стане Доланц, виразно заявили, що обстоюють принцип, що комунартії поодиноких країн мають право шукати „власних шляхів до соціялізму та комунізму".

Коментатори твердять, що зростаюча незалежність компартій країн Заходу, матиме вплив на компартії сателітів Совєтського Союзу. І хоча кремлівські верховоди промовчують цей „бунт", то народи Совєтського Союзу напевно дізнаються правду. І це більше скріпить рух спротиву в СССР проти тоталітарного московського режиму.

Совєтська місія в ОН знову протестує

Об'єднані Нації, Н.Й. — Місія Совєтського Союзу в ОН гостро запротестувала обстрілювання минулої п'ятниці мешканевого будинку цієї місії, який находиться в Рівердейл у Бронксі, Н.Й., заявляючи, що це вже третій випадок від 1971-го року, що „терористи виконали збройний напад" на будинки совєтського представництва в Ню Йорку. Хоча представник уряду ЗСА вже раніше висловив „вибачення" перед совєтською амбасадою у Вашінгтоні, то місія СССР до ОН все одно внесла скаргу не тільки до американських чинників, але також до відповідної комісії ОН, яка розглядатиме цю справу цього тижня. Як відомо, минулої п'ятниці невідомі особи обстріляли совєтський мешканевий будинок, вибивши кілька вікон. Годину після того до кількох нюйоркських газет потелефонувала якась жінка, заявляючи, що обстріл був виконаний організацією Жидівський збройний спротив. Хоча нюйоркська поліція та Еф-Бі-Ай почали розшукувати за винуватцями, то речники совєтської місії до ОН твердять, що ще „нічого не зроблено в справі знайдення злочинців".

Зенон Пеленський

„БУДЕШ, БАТЬКУ, ПАНУВАТИ..."

Пам'ятник Івановi Котляревському поставили в Києві на краю „Бабиного Яру"

У вересні 1969 р. в Полтаві та в Києві комуноревжим по-своєму відзначав 200-річчя народження засновника української нової літератури — Івана Котляревського. Режимні засоби інформації (преса, радіо, телебачення) п'ять років тому присвятили цьому шануванню дещо місця. Однак на свято 200-річчя Полтави (6 вересня) прибув тільки третьорядний „розряд", напр., 6-ий заступник голови Ради Міністрів УССР Петро Тронько. На могилі біля пам'ятника Котляревського в Полтаві, що його збудували ще перед І світовою війною (1903) архітекти Леонід Позен та О. Шерцов, зібралося дуже багато народу. Промовляв тодішній ще голова Сашка",Олександер Корнійчук — Олесь Гончар.

Аналогічне шанування відбулося також у вівторок, 9 вересня 1969 р. в Києві, в залі Державного Театру Опери і Балету. Промовляв т. зв. „республіканський Сашка",Олександер Корнійчук. Тронько же і Корнійчук вважали потрібним відповідно підфальшувати справжнє історичне значення появи Котляревського. Урядові промовці заодно торочили: Котляревський завдячує розгорнення свого таланту впливам російської культури; поет був „декабристом"; був одним з „передвісників Великого Жовтня", був „незламним патріотом однієї з українцями російської вітчизни", а також „апостолом єднання обох братніх народів". Завжди та сама „катеринка".

Пізніші совєтські шанувальники Котляревського нарешті схопилися, що й до того часу в Києві ще не спорудили пам'ятника „батькові української літератури". Зате завмстолиця монументи - бовдури: Леніну (1946), Ватутіну (1948) та Пушкіну (1962). А вже ж, тим часом поставили також пам'ятники (проти університету) Тарасові Шевченкові, біля театру його ж назви Івановi Франкові та Лесі Українці.

Півтижневик „Культура і Життя" з 7-го вересня 1969 р. повідомив: „Рада Міністрів УРСР недавно схвалила: „в м. Києві буде споруджено пам'ятник видатному письменнику — Івану Котляревському". Ця газета повідомила за датою 14 вересня 1969, що 10 вересня біля Державного музею українського образотворчого мистецтва було покладено гранітну плиту. На ній викарбувані слова:

„На цьому місці буде споруджено пам'ятник великому українському письменнику Івану Петровичу Котляревському"

Дійсно було викарбувано: „на цьому місці". А місце справді вибрали непогане, одне з можливо найбільш репрезентативних. Воно майже на крутому схилі правого берега Дніпра. Недавно заступник голови Полтавської обласної ради депутатів К. Ф. Андрейко висловився при посвяченні плити: „З високих дніпровських круч Іванові Котляревському буде далеко видно вже не тільки „шляхи полтавські", а всю нашу чудову Україну". Споруда була подумана в стилю монументу Тараса Шевченка в Каневі.

Годиться мати на увазі, що тут же (при вул. Кірова) розташовані будинки — Верховної Ради, Державного банку, Державної Республіканської бібліотеки УРСР (ім. Чайковського); не так вже й далеко Аскольдова могила, стадіон „Динамо". Треба знати чар правого берега Дніпра в Києві, паркові спорудження, щоб якслід розуміти про що мова.

Над Бабиним Яром

Однак гранітна плита давно обцідовала. Насамперед взагалі ціла справа на три роки затихла; в органах інформації довго не було нових вісток. Аж нарешті несподіванка — немов палицею по голові. Півтижневик „Літературна Україна" з 30 грудня 1975 р. повідомила у замітці „Живий серед нащадків", що в четвер, 15 грудня в Києві справді відкрили пам'ятник Івану Котляревському. Але де: „у мальовничому сквері на розі вулиць Герцена і Мельникова в Шевченківському районі".

Писав колись Тарас Шевченко про Котляревського:

„Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди;
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть!"

Дійсно, не забули. Зате таки здорово пересунули. Поняття: „Шевченківський район" в Києві не прийнялося. Для справжніх киян це й до сьогодні не більше, як стародавня Лук'янівка. Вулиці Герцена і Мильникова збігаються над трохи вже засипаним узбіччям Бабиного Яру, а по той бік яру — вже Куренівка. И досьогодні Лук'янівка і Куренівка, одні з найбідніших, найменш привабливих кварталів Києва. Пам'ятник віддалений бл. 5 км. від центру міста. Про Бабин Яр годі взагалі й згадувати. У цьому підкиївському урочищі у вересні 1941 року німецькі нацисти розстріляли, частково спалили, зрештою загребали близько 96 тисяч здебільшого київських жидів. Опоздлік був уже від сторіч розташований жидівський цвинтар. Дослівно: „приставили Котляревського до жидів".

Наруга

Даремно К. Ф. Андрейко з Полтави чекав, що Іван

(Закінчення на стор. 3-ій)

Проф. Д. Марійчук

„СВІТ У ВОГНІ"

Під цією назвою була написана англійською мовою книжка визначного богослова й світової слави євангеліста д-ра Біллі Ґрагама. Ця надзвичайна праця перекладена на різні іншi мови світу, а 1974-го року цей надзвичайно цінний і пророчий твір був перекладений на українську мову пастором Йосафатом Івасьовим. Ця книжка, яка має есхатологічне забарвлення, була видана за дозволом оригінального видавця — християнським видавництвом „Дорога Правди" у Вінніпезі, Канада.

В цій книжці автор намагається описати наш модерний світ у вогні. Він пише, що ми вступили в нову еру історії — можливо останньої... Він пише, що наш світ був у вогні і раніше, але в обмеженому розмірі, а тепер ця небезпека грозить усьому людству. Світ зробився малий; за кілька годин лету можна дістатися в кожен куток світу, а через хвилину отримуємо новини з усіх сторін світу повітряними хвилями. Через ці можливості сіться напруження і незгода. Якщо вогонь війни зірветься, то він переходить дуже скоро національні кордони. „Увесь світ переповнений метушнею, демонстраціями, напристійним поведінням, війнами та повстанськими бунтами проти законних авторитетів, а це все загрожує цивілізації".

Завданням автора є не ототожнити ці вогні, а проаналізувати причину напруження та обставин, що їх спричиняють. „Газети, телевізія і радіо відкривають нам жахливу кризу нашого часу. Знову і знову питаємося самих себе: Чому? Що сталося з нашим світом? Чи можемо ми якось запобігти цьому? Деякі економісти вважають, що причиною світового вогню є монетарна несправедливість... припущення дипломатів є таке, що є неправильне ведення політики..., психологи твердять, що причиною світового напруження є недостатнє знання..., соціологи вважають, що причиною всього зла є погане середовище, повідні приміщення, то ті самі люди знову доведуть усе до попереднього стану, а в багатьох дільницях міст завжди трапляються ті самі проблеми".

Отже, ми повинні зрозуміти, що проблема є глибшою, як погане середовище. У цій книжці теза побудована на біблійній філософії людини й історії. „Людська природа докладно така, як Біблія про неї сказала. Хід людських подій є точно такий, як Христос предсказав". „Біблійна філософія людини в історії починається з Богом, як Творцем всесвіту. Біблія представляє нам людину, як бунтаря проти Бога. Це сталося тоді, коли наші прародичі повстали проти Божої заповіді. І цей непослух зруйнував у людині образ Божий, цей поступок відчужив людину від Бога. Тоді й почався хід цивілізації й культури, що був уже насичений переступами, хотіннями, ненавистю, пожадливостями й війнами... Бог вирішив спасти людство від самознищення і послав Сина Свого Ісуса Христа, щоб спасти людство... Біблія відкриває нам майбутність світу, в якому пробуватиме мир і справедливість. Там буде цілком нова людина, без фальшивости, гордости, ненависти, пожадливости або упередження... Це буде щось таке, чого світ ніколи не знав". „Але, за Його обітницею ми дожидаємо нового неба й нової землі, що правда на них перебуває" (2 Петра 3:13).

Ціль книжки „Світ у Вогні" — показати людині її тяжке положення, і як вона може звільнитися з поганого оточення, ставши переможцем над нікчемністю, що проваджує людей до пекла. Автор тієї монументальної праці, доказуючи прикладами й фактами, показує, що наш теперішній світ, фактично, знаходиться у вогні, а людина без Бога ніколи не зможе погасити його полум'я. Вогонь пристрасти, ненависти й інших пожадливостей запалили ввесь світ. Англійський історик Арнольд Тойнбі каже: „Якщо вибухне нуклеарна війна, то після неї залишиться небагато людей, які будуть продовжувати цивілізацію на цій землі. А якщо такої війни не буде, то життя на цій планеті буде нестерпним і взагалі неможливим".

Світ стоїть перед біологічними проблемами. Швидкий приріст населення — застрашаючий. Віля двотисячного року населення світу перевищить шість і пів більйона людей, а після 2000 літ статистика піде в розгубленість. Людей буде більше, як потрібних засобів до життя, а людство стане для себе нищівною силою. Тілесні пожадливості — це безконтрольне полум'я. Тільки при Божій допомозі та Його Святого Духа людина може звільнитися від своїх низьких почувань та врятуватись від небезпек їх наслідків.

Алe автор доказує, що коли б у всі багатства світу були справедливо розподілені, і було правильне ведення політики, і була дана наука кожній людині, і було створене нове суспільство, то й тоді не було б добра на світі. Ось, наприклад, Об'єднані Нації стараються застосувати об'єктивно міжнародну дипломатію, але, на жаль, не можуть допомогти зліквідувати непорозуміння між найменшими державами; Німеччина, одна з найкультурніших країн світу, дала Гітлера, Гімлера, Ґебельса. Цей останній був доктором філософії. Але їхнє знання і філософія привели Німеччину, майже, до самогубства. Джеймс Бургем каже: „Людство ніколи не звільниться з нужди й убогости, бо хоч би развалити всі трущоби й побудувати від-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Д-р Осип Кравченюк

ПРО 100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ

Поруч 200-ліття Америки, сторіччя українського поселення в ЗСА стало головним предметом діяльности українських громад і організацій в цьому році. І ось, у висліді довготривалих підготов, Український Народний Союз „повернувся до місця свого народження", Шамокіну, і влаштував там в днях 21-22 лютого величавий концерт, а УККА повідомив про підготову великої книги про історії Української поселення в Америці. Виглядає, отже, що робиться чимало, щоб гідно відсвяткувати цю небуденну подію й друкованими працями утривалити всі надбання української еміграції за останніх сто літ. Досить притеменним, однак, залишається питання, чи робиться це все за правильною методою і з добрими виглядами на справжній, тривалий успіх, який оправдував би великі суми грошей, інвестовані у вищезгадані задуми.

Вшанування нашими громадами певних роковин — справа не нова. При нагоді, наприклад, 40-их роковин УНСоюзу влаштовано в серпні 1934 р. у Вілкс-Беррі також величавий концерт, на який прибули приблизно 10,000 людей. Про це свято писала багато преса, своя і чужа, ще довгий час згадували люди про нього, а відтак зуб часу зробив своє, і сьогодні про цю імпрезу мало хто знає. Чи кошти, зужиткувані на це свято, оправдали себе? Ледве чи так. Хіба, що дохід з нього (якщо такий був) використано на видання Пропам'ятної Книги УНСоюзу, що появилась в 1936-му році, й по сьогоднішній день залишається чи не найкращою публікацією про нашу еміграцію в Америці, хоч і не бракує в ній неточних, а то й неправдивих інформацій, чого, зрештою, були свідомі тодішні редактори збірника. Ми далекі від того, щоб взагалі заперечувати доцільність концертів, чи іншого роду імпрез. Вони корисні й потрібні, зокрема в таких околицях, як Шамокін, де українське життя в останніх трьох десятиліттях майже зовсім завмерло на шкоду місцевим громадянам і нашим братським союзам. Там вони можуть причинитися до збудження й відродження колись дуже широко закроєної суспільно-культурної діяльности. Однак, треба такі імпрези влаштовувати там частіше, а не лише при дуже спеціяльних нагодах, бо в цьому останньому випадку їхня вартість мінімальна.

Подібно, побоюємось, виглядає справа також із запланованими публікаціями про нашу еміграцію. З повідомлення у „Свободі" (середа, 25-го лютого) про задуману УККА книгу по історії українського поселення в Америці, виходить, що вона, ця книга буде побудована на взір Пропам'ятної Книги УНСоюзу з 1936-го року, і буде у великій мірі повторенням відомих речей, згл. деякими доповненням поруч шених в ній тем. В основному, це незле. Однак, тут існує небезпека, що нова історія української еміграції буде, подібно, як в минулому, писана, так би мовити, з відсторони. Бо заангажовані до співпраці науковці й спеціялісти будуть користуватись друкованими дотепер, добре відомими, але й часто недостовірними матеріялами, яких, до речі, небагато й, отже, не вистачає б багато нового до теми. Дотепер чимало писалось у нашій пресі про те, що належало б зробити, щоб як слід відзначити 100-ліття нашого поселення в Америці. Однак, ні разу не натрапили ми на суґестію, яка вказувала б на потребу написання нашої історії так, як історію треба писати, значить, на основі достовірних матеріялів. А такими матеріялами є в даному випадку живі люди, якраз ці піонери, про салют яким так багато говориться і пишеться.

В практиці це означає, що нам треба підготовляти загальну історію української еміграції, починаючи від малих клітин, а саме: від історії поодиноких громад, згл. округ, а не навпаки. Це в свою чергу означає, що нам слід піднайти до співпраці людей-науковців, що живуть у відносних округах і хотіли б ходити від хати до хати й збирати матеріяли, яких ще чимало по пивницях і стриххах, переводити розмови з людьми, записувати їх на папері, а чи на магнетофонних стрічках, переглядати протоколи колишніх церковних і світських організацій, студіювати архіви церков тощо. Це, щоправда, дуже тяжка праця, але це й одинокий спосіб підготови справжньої історії.

Чи така суґестія можлива до здійснення? Очевидно, що так. Знаємо це з власного досвіду. Автор цих рядків на протязі кількох літ призбирав велику кількість перевірених матеріялів до історії українців у Вілкс-Беррі й околицях. В більшості випадків, місцеві українці радо служать інформаціями при умілі часи (хоч часом і не пускають в хату!); вони дуже заінтересовані в тому, щоб про них, здавалось би, назавжди забутих, було щось згадано; щоб їхня безкорисна праця була належно оцінена й записана для майбутніх поколінь. З готовістю вони й радо куплять таку публікацію, згл. допоможуть її видати. Їх мало цікавлять загальні історії, в яких дуже часто про їхню громаду ні слівця згадки нема. Тому починаймо нашу підготову до історії української еміграції від малих людей, якраз тих, що довгими десятиліттями серед неймовірних відносин двигали тягар суспільно - культурної праці на своїх спрацьованих плечах.

інж. Степан Симко

Виступ хорів „Прометей" і „Діброва" на святі Державности України в Оттаві

Під спонзорством Оттавського Відділу КУК-у з участю найкращих ансамблів при Осередку СУМ з Торонта, чоловічого хору „Прометей" і дівочого „Діброва" з їхнім диригентом Василем Кардашем, в авдиторії школи Комерс, 10-го лютого ц. р. о год. 3-ій по пол. відбувся концерт з нагоди Січневих Роковин. Зал заповнило не тільки українське громадянство, але й запрошені гості з федерального і провінційного урядів, члени Парляменту та етнічних груп.

На естраді авдиторії, вже зовнішня форма „Прометея" і „Діброви" і з їхнім диригентом В. Кардашем захопила глядачів. Навіть найбільше вибагливий глядач після першого звучання акорду з їх репертуару переконався, що це хори вповні професійні. Репертуар концерту підібрано розсудливо, мав бо він в собі зразки релігійних, історично - бойових та побутово - народних пісень.

Після проспівання національного гимну українською мовою „Прометей" виконав такі пісні: „Хваліть, діти Господа" (псалом), муз. Б. Кудрика; солісти: В. Шевель, І. Пирожак, В. Глушко; „В'язень", муз. А. Туренкова, соліст Віктор Шевель; „Оляф Тріґвазон", муз. Ф. Райсіґера, ар. В. Кардаша; „Пролягла доріженька", муз. П. Майбороди, „Слава Героям", муз. Б. Сметани.

Оригінальні сукні хористок „Діброви" і їхня врода чарували глядача.

Хор „Діброва" виконав такі пісні: „Поза нашим яром"; „Кличе спалена пісня", муз. В. Чинча, ар. В. Кардаша, з співучастю соліста Віктора Шевеля; „А мати ходить на курган", муз. А. Пашкевича, „Марш юних", муз. П. Мережина.

І знову репертуар „Прометея": „Гей, степами" із пісень УПА; „Гей браття опришки" ар. Е. Козака. Соліст Богдан Темнюк; „Ой, по горі, по горі", нар. пісня ар. М. Гнатишина, соліст Віктор Шевель; „Гайдамацька пісня", муз. К. Стеценка, і „Закувала та сива зозуля", муз. П. Ніщинського, соліст Віктор Шевель.

Відтак виступив мішаний хор — „Прометей" і „Діброва" і в змінених строях вніс нову красу і новий подих. Щоб показати правдиву велич чудових строїв хору, треба було б бути поетом. Кожна постать такого роду строю — це неописана радість вічного життя. Окремий розділ репертуару розпочато молитовним твором „Богородице Діво" муз. А. Гнатишина, солістка Соня Сахно; „Степом, степом", муз. А. Пашкевича, соліст Віктор Шевель; „Пісня про Вітчизну", муз. П. Майбороди ар. В. Кардаша і „На камені ноги мию", нар. пісня ар. А. Кушніренка, солістка Соня Сахно.

З майстерною умілістю солістці удалося виявити свій музичний талант, що розбудило в слухачів заслуженний ентузіязм. Повставанням з місць і бурі оплесків були непереривно захоплення слухачів.

Диригентові вручено букет червоних троянд. І знову посипалися посилені бурі оплесків з грімкими окликами: „Слава!", „Слава!" і радість „Прометей" і „Діброва" з'єднався з радістю публіки, що спонукало диригента ще заспівати додаткову народну пісню, після якої знов довгі тривали оплески, аж поки хор не закінчив програми відспіванням гимну України.

Треба висловити належне признання талановитій Ірені Кузьмич, якомпаньмент якої був на належній висоті її виконання. Крім мистецького репертуару треба віддати належне признання дівочим строям, а саме: хор „Діброва" виступив в строях, які власноручно вишиті взором Трипільської культури, відомим під назвою „безконечника", що символізує вічне життя. Мішаний хор виступив в стилізованих строях, які є синтезою модерністичних найкращих реґіональних одягів з домінуючими елементами з наддніпрянських повітів.

На концерті промовляв мґр Юрій Шимко, ген. секретар СКВУ, українською, англійською та французькою мовою. Промова базувалася на історичних і сучасних фактах.

Хор „Прометей" складається з осіб старшого і молодого віку, при чому молодь переважає, це дуже радісне явище. І старші і молодші хористи заслуговують на честь і славу! Всі вони бадьорі, і від молодших старші мають нагоду молодіти, а молодші від старших завчити репертуар і хорову дисципліну. В „Діброві" молодші хористки переважають майже на 90 відсотків. Учасники „Прометея" і „Діброви" це люди упривілейовані музичними талантами і дуже талановитим і досвідченим диригентом мґром Василем Кардашем. Вони є великим культурним капіталом не тільки для поневоленої України у вільному світі, але й для Канади.

Крім запрошених гостей з Торонта також виступали місцеві аматорські ансамблі: „Дніпро", мист. керівник Леся Приць, який виконав танок „Веснянка" і ансамбль „Бандура", диригентор Евген Метулинський.

Місцева англійська преса подала звідомлення з концерту, відповідно з оцінкою-позитивною репортерів. „Дн Джорнал" помістив дуже прихильний допис, „Динамічна хорова програма", в якій висловив дуже цінні опінії для хорів, диригента, солістів і піаністки в поодиноких піснях.

У Ню Йорку відбулися...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

свою діяльність багато членів, які з різних причин були перестали співати в хорі, а також прийшли нові співаки. Хор невпинно приготовляється до Ювілейного концерту в Тавн Голлі в травні цього року.

Звітування про діяльність уступаючої Управи розпочав містоголова Мирослав Кулинич, який повідомив, що „Стара Думка" тепер складається із 83-ох активних членів і 6-ох кандидатів у члени. Протягом каденції уступаючої Управи хор, з уваги на підготову до ювілейного концерту, брав участь тільки у двох імпрезах, а саме, співав на Академії в честь ген. Тараса Чупринки та на власному Новорічному балю.

Опісля вичерпні звіти із своєї діяльности склали кореспонденційний секретар Богданка Титла, протокольний секретар Софія Раковська, скарбник Мирослав Мац, звіт якого був заздалегідь видрукований і розданий присутнім, бібліотекар Анатоль Качмарський і староста хору Юрій Штогрин. Між іншим, Юрій Штогрин запропонував, щоб Загальні Збори постановили, що якщо будь-який хорист чи хористка пропустять надто багато проб, то не матимуть права виступати на концерті.

За діяльність всіх філій „Молодої Думки", які разом нараховують 123 співаків, хлопців і дівчат, звітував головний опікун-адміністратор Богдан Бідяк. Він поінформував, що філії „Молодої Думки" існують в Мангаттені, Квінсі, Йонкерсі та Гемпстеді, а в Нюарку, Н. Дж. п-і Зірка Воронка зайнялася організуванням нової філії. Протягом минулого року „Молода Думка" взяла участь в 11-х імпрезах, включно з 3-ма самостійними концертами. Опікун Бідяк поінформував, що дитячий хор плянує випустити платівку, взяти в травні участь у триденному українському „ярмарку" для відзначення 200-річчя Америки в Ню Йорку, співати на ювілейному концерті „Думки" в Тавн Голлі, 13-го червня дати традиційний концерт „Молодої Думки" на „Верховині" в Глен Спей, Н. Й., а 26-го червня взяти участь у концерті з нагоди 200-річчя ЗСА у Вашінгтоні, Д. К.

Відтак Маріянна Могилин і Б. Бідяк інформували про заходи одержання фондів для „Молодої Думки" від федерального та стейтового урядів. Хоча ці старання минулого року не увінчались успіхом, частинно тому, що „Думка" не подбала про статус звільненої від податків організації, то існують вигляди, що можна буде одержати гроші в біжучому році.

Опісля звітував Роман Яцушко за Комітет поставлення пам'ятника на могилі колишнього диригента „Думки" св. п. Івана Задорожного. Комітет, до якого також входять Микола Ничай, Віталій Богданів і Богдан Бабій, продовжує збирати фонди на цю ціль і є в контакті з іншими хорами, якими диригував сл. п. Іван Задорожний.

Уступаючий голова Богдан Рак подав загальний огляд діяльности Управи та хору за пройдений рік. Він, між іншим, пояснив причину відлучення від хору „Думка" Школи гри на бандурі, якою провадить о. Сергій Кіндзерявий-Пастухів, повідомив, що вже пороблено старання одержати для хору статус організації, звільненої від податків, та поінформував, що представником „Думки" до Комітету будови церкви св. Юра в Ню Йорку є Роман Кушнір. Перед хором не тільки ювілейний концерт в травні, але також низка інших виступів, наприклад, „Думка" одержала запрошення виступати на Українському Фестивалі в Голмдел, Н. Дж. 5-го червня, в половині травня плянує концерт на оселі „Верховина", а в кінці червня може також візьме участь у концерті для відзначення 200-річчя ЗСА у Вашінгтоні.

Контролю діяльности уступаючої Управи провели Богдан Кекіш, Оля Гасцька та Ігор Раковський. Голова Контрольної комісії Б. Кекіш ствердив, що діловодства були ведені взірцево та запропонував, щоб Збори уділили уступаючій Управі абсолюторію з признанням.

За Товариський суд у складі Бориса Кекіша, Володимира Слижа та Володимира Саф'яна звітував голова Кекіш, заявляючи, що під час минулої каденції суд був неактивний, бо ніхто не вносив жадних скарг.

Під час дискусії над звітами заторкнено такі питання, як наприклад, чому не відбулися товариські вечорі „Думки", заторкнено справу Союзу Українських Хорів Америки та обговорено причини неактивности цієї організації, ширше обговорено справу одержання фондів від федерального і стейтового урядів.

На пропозицію голови Контрольної Комісії уступаючій Управі уділено абсолюторію з признанням. Нову Управу становлять: почесний голова — Володимир Богачевський; голова — Юрій Штогрин; містоголова — Мирослав Кулинич; містоголова — Оленка Зам'ята; протокольний секретар — Софія Раковська; кореспонденційний секретар — Ія Вілсон; скарбник — Едвард Кухар; бібліотекар — Анатоль Качмарський; господар — Роман Кушнір; вільні члени — Оля Пастернак, Уляна Стельмах і Євгенія Турянська. До Контрольної комісії були обрані Богдан Рак, Оля Гасцька та Ігор Раковський. Товариський суд складається з Євгена Титли, Бориса Кекіша та Василя Тершаківця. До Управи також входять заступники диригента та головний опікун „Молодої Думки". Збори рішили покищо залишити членські вкладки на дотеперішньому рівні.

Серед голосів при точці „Вільні внески", була завважа, що деякі хористи пропускають надто багато проб, а тоді вимагають, щоб їм було дозволено виступати на концертах. Богдан Бідяк запропонував, щоб змінити статут хору „Думка", бо досі опікун „Молодої Думки" не займав формального посту в Управі. Запропоновано, щоб новий статут встановив при Управі пост містоголови для справ „Молодої Думки".

Новообраний голова Юрій Штогрин подякував членам за довір'я до нього та сказав, що Управа старатиметься провадити хором якнайкраще, але потребуватиме допомоги всіх хористів. Голова Штогрин зокрема закликав членів хору не пропускати проб і не спізнюватися.

На закінчення приявні відспівали заспів „Як ішли ми в мандрівку світами", написану Романом Купчинським з нагоди 10-ої річниці існування хору „Думка".

„БУДЕШ, БАТЬКУ, ПАНУВАТИ..."

(Закінчення зі стор. 2-ої).

Котляревський споглядатиме з Дніпровських круч — „на всю Україну". Ватажки режиму поставили його пам'ятник так, щоб волею-неволею споглядав на одне з найбільш понурих місць у всій історії України. Майже одночасно київські газети оповістили, що акуратно на місці, первісно призначеному під пам'ятник Котляревського, комунорежим взявся за будівництво особливо пишного і коштовного „монументу слави". Монумент цей має бути символом героїчної перемоги „радянського народу" у Другій світовій війні, а зокрема — „нерозривного єднання братніх народів, російського і українського".

Годиться ще запримітити, що творцями пам'ятника Котляревському над Бабиним Яром є скульптор Г. Н. Кальченко та архітектор А. Ф. Ігнащенко. В цитованій газеті вміщена також світлина пам'ятника. Перед нами височенна, принаймні 12 метрів груба колона, на ній бронзове погруддя поета, уже високо понад верхів'ям довколишніх дерев. Коли дерева вкриваються листям, погруддя мабуть взагалі не буде видно. Навкруг постаменту — барельєфні постаті з творів Котляревського, — Наталка і Петро, Еней і його козаки тощо. Усе це твориво тесане, як сокирою — грубе, непривітне, майже брутальне. Відкрили його серед будного дня, з'явилося (як пише газета) сотні людей, червону стрічку прорізав міністер культури, Олексій Романовський. Жадного урочистого засідання, жадного святкового концерту. Зняли полотно, розійшлися. Це все.

Ніщо так, як історія пам'ятника Котляревського в Києві не свідчить так яскраво про намагання режиму, спихати українську культуру десь на периферію, над урочище, де ледве якийсь чужинець, або й український турист колинебудь заходить. Ще один разючий акт поступової провінціялізації України.

БІЛИЙ ДІМ ВИМАГАЄ ВІДНОВЛЕННЯ ПРОДАЖУ ЗБРОЇ ДЛЯ ЄГИПТУ

Вашінгтон. — Протягом останніх кількох днів Білий Дім повідомив чільних законодавців, що хоче знести ембарґо на продаж зброї для Єгипту, щоб в такий спосіб запевнити, що Каїр провадитиме „поміркований" політику на Близькому Сході, а також не буде залежний від Совєтського Союзу щодо постачання зброї. Речники Білого Дому поінформували, що Єгипет хоче в першу черґу закупити 6 військових транспортових літаків типу Ц-130. Справа продажу зброї Єгиптові дуже делікатна, бо прихильники Ізраїля в Конґресі можуть не погодитися на пропозицію Білого Дому. Речник ізраїльської амбасади у середу, 3-го березня, заявив, що його уряд категорично противиться продажі будь-якої зброї Єгиптові.

Перед концертом...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

інських молодих сучасних композиторів (серіозної музики) — Сільвестров, Грабовський, Годзяцький, Губа, Загорцев — сьогодні світом признані композитори, твори яких виконуються не в Україні, але по всіх країнах Західньої Европи і Америки. А ширша львівська група виконавців – Мазуркевич, Криса, Слободяник — неперевісно блискучих музик, теж відомих на трьох континентах.

Юрієві, Олегові і Олександрові довелося провести 25 років разом. Разом в десятилітці у Львові, а потім разом у Консерваторії у Москві. Юрій і Олег були учнями славетнього скрипака Давида Ойстраха і у нього Юрій пізнав талановиту молоду скрипачку Дану Померанц, яка стала його дружиною, уроджену в Литві. А коли прийшов час здавати іспити на вищі музичні студії (після закінчення Консерваторії), того року було допущено до іспитів на цілий Совєтський Союз тільки 5 аспірантів — четверо повище згаданих, та піяніста Єреська. Цей факт говорить нам дуже багато. По закінченні студій Дана і Юрій Мазуревічі та Олег Криса вернулися до Києва, щоб учити у Київській Консерваторії.

Перед нами нова кляса молодих справжніх музик, вони знають своє діло, їхнє мистецтво говорить про них і за них. Але говорить тільки до тих, що його розуміють і люблять, або хочуть пізнати. Як дуже хотілось би, щоб і між українцями на еміґрації впровадився звичай і традиція ходити на добрі концерти так, як це водиться у всіх культурних націях, не однозначні з концертами. Академії мають іншу ціль. І не кожний фестиваль — це концерт. Знайшовшися у такій щасливій ситуації, що маємо так багато українських музик олімпійського калібру, нам доконче треба виплекати цей культурний звичай — ходити на добрі концерти. Добрий концерт, це як добра мистецька виставка, чи театральна п'єса, чи як дуже вартісна книжка — їх поминути не можна. Наші великі музики будуть існувати, творити і рости без нас, але чи можемо дозволити собі на те, щоб не утривалити їхні імена у користь української культури? Себто, чи ми можемо на культурному рівні існувати без них?

Дана і Юрій Мазуркевічі, це видатні музики і зайвим тут вичислити оцінки таких музик, як Егуді Менюгін, Ойстрах та рецензії визначних критиків, чи всі конкурси, що вони зиграли, чи по яких містах світу вони концертували. Їхній концерт в суботу о 8-ій годині вечора, в ЕлесТали Голл буде мистецькою насолодою та неперевісно корисним досягненням для української культури.

Ірина Стецура

МАРІЯ ЖУРАВЕЦЬКА
з роду ГУРНИХ

з с. Ходорківець, Зах. Україна, членка 25 Відділу УНС, відійшла несподівано у Вічність 1 березня 1976 року.

Довгі роки замешкувала при 946 Leesville Avenue Rahway, N.J.

Похороном займається Литвин і Литвин при 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПАРАСТАСИ в середу і четвер, 3-го і 4-го березня 1976 р. о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН в п'ятницю, 5-го березня 1976 р. Похоронний караван рушить у далеку дорогу, пристане в Елизабеті в грецькій катедрі при 117 Liberty Street, де Службу Божу відправить Єпископ Української Православної Церкви Микола Ільницький, а попрощавшись з Роґвейською Парафією св. Томи, буде похована на St. Gertrude Cemetery в Colonia, N.J. побіч першого мужа Стефана Музики.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У ТРИДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

св. п.

Проф. ДЕНИСА КОРЕНЦЯ

в неділю, 7-го березня 1976 р.

будуть відправлені

ПАНАХИДА

в КРИПТІ на ВЕСТ ФРІДГОФІ в МЮНХЕНІ

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж., год. 12-та,

в Церкві СВ. МИКОЛАЯ в ЧИКАҐО, год. 9:30.

ДРУЖИНА з РОДИНОЮ

В глибокому смутку повідомляємо Членок Союзу Українок Америки і все Українське Громадянство, що 2-го березня 1976 року упокоїлась в Бозі

св. п. д-р

ЄВГЕНІЯ ЄРЖКОВСЬКА

нар. 6-го січня 1898 р. на Київщині.

В особі Покійної ми втратили члена Лікарського Т-ва, був. культурно-освітню референтку Головної Управи СУА, б. голову, містоголову, культурно-освітню референтку 68-го Відділу, Почесну Членку Окружної Ради Північного Ню Йорку, Почесну Членку Відділу в Ютиці, Почесну Членку 68-го Відділу в Сиракюзах.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 5-го березня 1976 р. в похоронному заведенні Петра Мачка, 1609 W. Genesee, Syracuse, N.Y.

ПОХОРОН в суботу, 6-го березня 1976 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. апп. Петра і Павла, 813 Hamilton St., Utica, N.Y.

УПРАВА 68-го ВІДДІЛУ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найлюбішого МУЖА і БАТЬКА

сл. п.

Д-ра ІВАНА РИЖІЯ

були відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

дня 16-го лютого 1976 р.

в Церкві СВ. АПП. ПЕТРА і ПАВЛА, о год. 8-ій, в КЛІВЛЕНДІ;

в Церкві СВ. ПОКРОВИ, о год. 8 рано, в КЛІВЛЕНДІ;

в Церкві СВ. АНДРЕЯ в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

В глибокому смутку —

ДРУЖИНА, СИН і РОДИНА

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого, Незабутнього МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

св. п. Тихона Петровича НЕЧИТАЙЛО

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 7 березня 1976 р.

о год. 11:45, після Служби Божої

в церкві св. Покрови

при 12-ій і Oak Lane Avenue у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Просимо всіх Приятелів і Знайомих помолитися за спокій Його душі.

РОДИНА

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в середу, 3-го березня 1976 р., по тяжкій недузі, відійшла у Вічність в Балтімор, на 99-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ІВАННА МАЙКОВСЬКА
з дому БАЄВСЬКА

нар. 5-го жовтня 1877 р. в Городищу Малім, Зах. Україна, б. учителька в Городищу Малім, вдова по бл. п. Іванові, лісничім в Болехові, Лужках і Ямерсталю.

ПАНАХИДИ за Покійну будуть відправлені 4-го і 5-го березня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Lilly and Zeller при Eastern & Wolfe Street.

ПОХОРОН — 6-го березня 1976 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Михаїла на місцевий цвинтар в Балтіморі, Мд.

Горем прибиті:

ЛЮБОВ з родиною — дочка
СТЕФАНІЯ ТАТЧИН з мужем ВАСИЛЕМ — дочка
ЕВГЕН з дружиною МАРІЄЮ — син
ОМЕЛЯН з дружиною АНТОНІНОЮ — син
ЗОРЕСЛАВ, ВІКТОР, ЮРІЙ, АНДРІЙ — внуки з родинами
РОМАН, ВОЛОДИМИР, МАРТА — внуки
МЕЛИСА, ОМЕЛЯН, ОЛЕСЬ, ВОЛОДИМИР, МИХАЙЛО і МАРНЕ — правнуки

Ділимося сумною вісткою з Ріднею і Приятелями, що у вівторок, 2-го березня 1976 р. відійшов, ненадійно, від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.

МИКОЛА ЗАХАРЯСЕВИЧ

нар. в Радимні, пов. Перемишль.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 5-го березня 1976 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Tatarsky's Maple Hill Chapels, 382 Maple Avenue, Hartford, Conn.

ПОХОРОН у суботу, 6-го березня 1976 р. о год. 8:30 рано з похоронного заведення на цвинтар св. Івана Хрестителя в Glastonbury, Conn.

Горем прибиті:

дружина — ВІРА
син — ІГОР ЗАХАРІЙ з дружиною АРЕТОЮ та внуками СТЕФУНЕЮ і АДРІЯНОМ
донька — ІРЕНА ПРОВОСТ з мужем РЕЙМОНДОМ та внуками ОЛДОНОМ і РЕНІ
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 29-го лютого 1976 р. в Детройті, Міш. відійшла у Вічність, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

АННА ІЗ СКОЧДОПОЛІВ СЕМАНЮК

проживши 66 років.

ПОХОРОНИ відбулися в середу, 3-го березня 1976 р. на цвинтарі св. Воскресіння при шляхах: 17-та Миля і Клінтон Рівер.

Горем прибиті:

дочка — ХРИСТИНА РОМАНА ЛИПЕЦЬКА з мужем ЛЮБОМИРОМ і дітьми ОЛЕСЕМ і НАТАЛЕЮ
сестра — ДАРІЯ БОЙЧУК з мужем ОСИПОМ
сестрінок — ЮРІЙ БОЙЧУК з дружиною МАРІЄЮ і дітьми ХРИСТИНОЮ й ОРЕСТОМ
братова — ІРИНА СКОЧДОПОЛЬ з дочкою УЛЯНОЮ ГРИНЬ та її мужем ІГОРЕМ і дітьми АНДРІЙКОМ і ХРИСТИНКОЮ
як теж ближча і дальша Родина в ЗСА і в Україні

У 26-ту РІЧНИЦЮ ГЕРОЙСЬКОЇ СМЕРТИ ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА УПА

ген.-хор.

РОМАНА ШУХЕВИЧА - ТАРАСА ЧУПРИНКИ

буде відправлена

в неділю, 7-го березня 1976 р.

о год. 11-ій рано

в каплиці церкви св. Юра

в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ.

Проситься громадські, молодечі, жіночі і комбатантські організації прийти на Панахиду з прапорами.

До участи у Службі Божій і Панахиді запрошують Українську Громаду —

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в НЮ ЙОРКУ

„СВІТ У ВОГНІ"

(Закінчення зі стор. 2-ої).

Злочинність — це інше полум'я, яке зростає так швидко, що ми стоїмо перед повстаннями та анархією. Уже тепер небезпечно йти вулицями міст, коли починає вечоріти. Народ живе під страхом і терором.

Згадується у цій книжці і про „Червоне полум'я". Джордж Міні, провідник робітників у Америці, сказав: „Конфлікт між комунізмом і свободою є найбільшою проблемою нашого часу. Це затемнює всі інші проблеми. Цей конфлікт віддзеркалює нашу добу, її тенета, її напруження, її горе та обтяжування. Від цього конфлікту залежить результат майбутности всього людства". Автор книжки стверджує, що комунізм не мав би успіху, коли б християнство не провалилося. Формальне і лицемірне християнство промощує дорогу для комунізму так само, як всяка інша соціяльна чи економічна несправедливість. „Ми мусимо перерахувати основні пункти нашого національного сенсу справи, нашу посвяту для великої мети і життєву віру, і чи ми успішно змагаємось з ворогом, який плянує поховати нас".

Але автор цієї визначної праці не лише аналізує недомагання людства, але він старається встановити діягнозу й подає „рецепту", вказуючи на те, як можна знайти вихід із ситуації і виздоровлення. Він покликається на свого приятеля д-ра Кеннета Л. Пайка, професора Мічиґенського університету, який у своїй книжечці „З серцем і розумом" подає „рецепту для інтелектуалістів", у якій, між іншим, пише: „Якщо людина тоне, вона просто кричить: „Рятуйте;" Слово Боже каже: „Хто покличе ім'я Господнє, буде спасений" (Рим. 10:13). А далі д-р Пайк пише: „Інтелектуалістам треба сказати, що їхня філософія і ціла система мусить бути переіначена... вони мусять народитись згори від Духа Святого. Християнство не є якимсь додатком, а це є цілком новий світогляд, який проникає до найдальших кутків думок і розуму".

Починаючи з розділу 10, шановний автор книжки „Світ у Вогні" говорить, що є надія на краще майбутнє, бо Бог не перестав любити грішників, і промовляє до кожного із нас в різнородний спосіб. „Уже на самому світанку людського існування і падіння Бог почав будувати міст через об'явлення між Собою і людиною". В чудовий і гармонійний спосіб з'ясовується, що Бог об'являє Себе: 1. В природі, 2. В сумлінні. 3. У Святому Письмі. 4. В Ісусі Христі. „Кожна надія на Бога, всяка перспектива на вічне життя, кожне сподівання відносно неба, кожна можливість, яку ми маємо відносно нового суспільного порядку — все це мусить мати певний зв'язок з Ісусом Христом. Коли ми приходимо до Христа, то невідоме стає відоме, і ми маємо досвід Самого Бога. Наше обмежене й мрячне життя отримує світло, світло вічної мудрости і присутности Бога. Ми бачимо інший світ поза цим замішанням, безладдям, обмеженням і розстроєнням цього світу".

Не забув автор книжки згадати і про другий прихід Христа на землю та про ознаки, що мають випередити цей прихід; про великі есхатологічні переміни й катаклізми. Крім тих ознак, що є подані Ісусом Христом у Євангелії від Матвія, розділ 24-ий, — тут є подані слідуючі: Розумовий стан світу, його моральний стан, відступлення від віри, розріст беззаконня, прихід насмішників, велике переслідування, небезпека для багатих, приготування до Армаґедону, знання і подорожування, конференції миру, прихід всесвітнього диктатора, проповідь Євангелії по всьому світі. Згадує він також про останній суд, очищуючий вогонь та новий майбутній світ.

Український Ню Йорк...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жена Служба Божа з Панахидою в українській православній церкві св. Тройці (359 Брум вулиця) а після Богослужень — поминальний обід.

КОНЦЕРТ
Ю. і Д. МАЗУРКЕВИЧІВ

В одній з найкращих концертових заль Ню Йорку — Лінкольн Центрі відбудеться цієї суботи, 6-го березня о год. 8-й вечором перший власний концерт в ЗСА Дани і Юрія Мазуркевичів — віртуозів-скрипалів, донедавна професорів Київської консерваторії, лавреатів міжнародніх конкурсів. В програмі твори українських і міжнародних композиторів. Користаючи з обідової перерви у засіданні Екзекутиви УККА, п-во Мазуркевичі стрінуться о год. 1:30 з репрезентантами УККА. Зустріч відбудеться у горішній залі Інституту. Знову ж після концерту, о год. 10-й вечором, заходами Канадського Генерального Консуляту в ЗСА і Екзекутиви УККА, відбудеться в цьому ж Інституті прийняття для п-ва Мазуркевичів і поіменно запрочених гостей.

НАУКОВІ ЗАСІДАННЯ
УВАН і НТШ

Дві наші наукові установи відбуватимуть також свої імпрези в кінці цього тижня. Філологічна Секція НТШ відбуде в суботу, 6-го березня о год. 5-й по полудні в Українському Інституті Америки наукове засідання для вшанування Патрона Товариства. Професори В. Лев, М. Чировський, В. Т. Жила, Б. Романенчук і І. Новосівський, виголосять відповідні до хвилини наукові доповіді.

В неділю, 7-го березня відбуде своє наукове засідання Історична Секція УВАН на якому ред. Іван Світ виголосить доповідь на тему: „Чотири проєкти конституції для російської імперії і Україна". Засідання відбудеться в приміщенні Академії при 206 Захід 100 вулиця о год. 3-й по полудні.

Крім згаданих імпрез відбудуться ще: Дитяча костюмова забава, що її влаштовує Новацтво і Пластприят Пластової Станиці в неділю, 7-го березня о год. 2-й по полудні Загальні Збори Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в неділю, 7-го березня о год. 2:30 по полудні в УНДомі та багато інших сходин, нарад, засідань тощо.

Відзначення Роковин Української Державности в Сенаті і Конґресі ЗСА

Вашінґтон, (Д. К.) — Крім відозви Державного Центру Української Народної Республіки до українського громадянсва в батьківщині і на чужині, яке було поміщене майже у всій нашій пресі, д-р Антін Жуковський виготовив і вислав з рамени ВО УНРади меморіял про Проголошення Незалежности і Соборности України до кількадесять сенаторів і конґресменів ЗСА.

Першим відгукнулися його давні приятелі сенатори Милтон Янґ і Ашер Бурдік, та конґресмен Марк Ендус з Норт Дакоти, які в сам динь 22-го січня 1976 р. не тільки помістили свої заяви на форумі Сенату і Конґресу ЗСА, але також залучили в цілості цей довший меморіял до Конґресового Рекорду Сенату і Конґресу ЗСА, а конґресмен Ендус зазначив також у своїй заяві, що д-р А. Жуковський недавно був іменований заступником голови ВО УНРади.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

АКТ ПІДПИСАННЯ ПРОКЛЯМАЦІЇ В НОРВІЧІ

Призендент Міської Ради Константин В. Морел підписав Проклямацію Українського Дня та прийняв український національний прапор прапор від Управи Відділу УККА, для вивішення в публічному місці в День Української Незалежности 22-го січня. Стоять зліва: Григорій Укарма — фін. референт, Мирон Техльовец — голова, Мирон Техльовец мол. і Юрій Туриг мол. — СУМА, Петро Мархонь секретар Відділу УККА.

Заходом Відділу УККА в Трой, Н. И., Оксана Бобеляк і Павло Боднар приготовляються вивішувати український прапор перед Сиṫі Голл в Трой, Н. И., щоб відзначити 58-і роковини Незалежности Української Державности.

Виставка п'ятьох молодих мисткинь в ОМУА

У неділю, 15-го лютого ц. р. о год. 1-ій в полудне відбулося відкриття виставки п'ятьох молодих мисткинь: Дарії Дорош, Софії Лади, Оксани Лукашеви - Полон, Ольги Марищук і Аркадії Оленської-Петришин в приміщеннях Ґалерії Об'єднання Мистців Українців в Америці, в Ню Йорку. Слава Геруляк, заповіджена в запрошеннях і оголошенях в пресі, не брала участи у виставці.

Виставку дуже дбайливо підготовано, і зорганізовано радше порівнально. Образи розвішено, не групуючи мистців, але помішано. Ця система має цю прикмету, що дає можність порівнювати мистців під оглядом мистецьким, їх стилю, техніки композиції, кольриту і мистецьк. рівня, не дає одначе на перший погляд прозорости профілю даного мистця. При кожному творі є карточка з автором і назва твору. Цю систему мзейну і американських виставок варто привітати. Натомість, повинен був бути принайменше список усіх виставлених творів, коли вже з огляду на кошт зрезиґновано з формального каталогу виставки.

Виставка має дальшу прикмету: під оглядом мистецького рівня майже вирівнана і усунення кількох слабших творів піднесло б ще більше і так вже високий рівень виставки.

Мисткині знані нашій публіці з попередніх так збірних як і індивідуальних виставок і можна сказати, що мисткині вже „знайшли себе" і творять у своєму питомому жанрі.

Дарія Дорош мистецьку славу здобула в американському мистецькому світі, і щойно, як зріла мисткиня зі стажем визнана чужинецькими критиками, почала виставляти в ОМУА. Творить в акварелі. Компонує свої твори бездоганно, рисунок витончений, опанований, лінія пливуча, м'яка, і упрощена до есенції представленого об'єкту, гама кольорів обмежена. Старається і осягає найпростішими середниками бажаного ефекту. Уживає чистих або легко ломаних кольорів, майже без тінювання. У виборі сюжету невибаглива, радше дуже скромна: гілка з квітом, каміння, кілька засніжених східців, листки фікуса, бочка на сміття в снігу, а все це підносить до символу. Її твори, це мов надхненний подих весни.

Софія Лада творить в різних техніках: олія, акварeля, акварeля з ґвашом, офорта. Її твори повні драми і трагізму, то знову містики і лірезму. Любується в представленні людської трагедії („Родяться, Терплять, Вмирають", і тд., різних мавок, лісовиків, алегоричних жіночих постатей, в деяких картинах нагадуючи тут сюжети Бутовича. Деякі картини, акварелі — перлини, а деякі вже не такої вартости. Мисткиня володіє радше поправним рисунком за вийнятком ніг і рук, одначе її лінія ще тверда і гостра. Там де старається лінію зм'якшити і зробити пливучою, лінія стає неправильна, а деформації непередумані і неоправдані. Володіє краще офортом і акварелью, ніж олією і ґвашем. Мазок кисти штивний, кольорі тверді, що разять, зокрема в ліричних сюжетах. Кольорит відповідний до предмету радше ломаний і в гамі ограничений. Проте, деякі її картини повні експресії і наполегливою працею усунено технічні недоліки. Цього мисткиня досягла вже в офорті.

Оксана Лукашевич — Полон виставила офорту, деревορит і ряд великих батіків. Головно цікавлять її романські, ґотицькі і ренесансові катедри та замки. Туг рисунок добрий, перспектива назагал правильна, композиція добра, кольорит добре згармонізований, проте радше понурий, ломаний, небо не раз в своїй суворості нагадує Ель Ґрека. Вибиваються картини „Вид на ст. Мішель" і „Марокко". Фігуральні композиції менш щасливі, виказують брак знання мистецької анатомії, а рисункові помилки трудно класти на конто мистецької деформації.

Ольга Марищук витравна мисткиня — графік. Цим разом виставила кілька коляжів, сельографів і більшу скількість ліноритів. В тому багато мініятюр. Володіє бездоганною технікою, уміє компонувати, має велике почуття гармонії кольорів і має добрий рисунок. Знає, що робить і її деформації підкреслюють характер моделю. „Могила мами" сумна, повна лірики і гідности.

Аркадія Оленська-Петришин, перебувши період „Штурм унд Дранґ" і геометричних абстрактів, від кількох літ творить в стилізованому натуралізмі. Рисунок бездоганний, упрощення цікаві і передумані, лінія пливуча, композиція добра. Виставила рисунки пером і олії. Тематика: рослинний світ і фігуральні композиції. Малює пласко без тінювання, кольорит різноманітний, залежно від об'єкту і настрою який хоче викликати, радше в чистих, теплих тонах. Свою техніку поглиблює і вдосконалює, уміє рухом тіла, окрема рук і рухом очей висказати зміст картин („Мовчанка", „Шепетухи", „Сховок").

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ОНИСЬКІВ, членка УНС Відділу ч. 292 св. Ів. Хрестителя в Детройті, Міш., померла 11-го листопада 1975 р. на 69-му році життя. Покійна народилася в Вінніпегу, Ман. Канада. Стала членкою УНСоюзу в 1941 р. Полишила в смутку 2 сестри Марію і Рузю. 5 братів — Яків Василь Григорій Володимир і Стефан, 14 внуків і правнуків. Похорон відбувся 16-го листопада 1975 р. на цвинтарі Ґрандлоґ в Детройті Міш.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Федик, секретар Відд.

ВАСИЛЬ ХОМИН, член УНС Відділу ч. 367 Т-ва Запорожська Січ в Рочестері, Н. Й., помер 1-го листопада 1975 р. на 80-му році життя. Покійний народився в Сівка, Калуш, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1935 році. Полишив в смутку дружину Анну, синів Василя і Петра, 2 сестри і брата в Україні. Похорон відбувся 4-го листопада на цвинтарі св. Марії.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр. Від.

ВІРА ДЕНКОВИЧ, членка УНС Відділу ч. 163 Т-ва Єдність в Філядельфії, Па., померла 20 жовтня 1975 р на 55-му році життя. Покійна народилася на Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1950 році. Полишила в смутку мужа, двох синів, дочку та невістку та внуків, як рівнож родину в рідному краю. Похорон відбувся на цвинтарі Факс Чейсі, Філядельфія, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

Д-р **ЕДВАРД МИХАЙЛЕНКО**, член УНС Відділу ч. 364 в Клівленді, помер 7-го серпня 1975 р. на 72-му році життя. Покійний народився в Боярка біля Києва, Україна. Полишив в смутку дружину Осипу, 2 синів і 3 доньки. Похорон відбувся 9-го серпня 1975 р. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПАРАСКА ГІНДА, членка УНС Відділу ч. 209 Т-ва св. Михаїла в Картерет, померла 3-го листопада 1975 р. на 78-му році життя. Стала членкою УНСоюзу в 1918 році. Полишила в смутку дві дочки Юлію і Марію, три внуки і одного правнука. Похорон відбувся на цвинтарі Ст. Джемс, в Вудбрідже, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Ст. Матлиґа, секр.

ХРИСТИНА СЕКРЕТ, членка УНС Відділу ч. 346 Т-ва Львів в Клівленді, померла на 68-му році життя. Покійна народ. в м. Рига, Латвія. Стала членкою в 1962 році. Полишила в смутку — мужа Акіма Секрет. Похорон відбувся 20 серпня на цвинтарі в Клівленді.
Вічна Їй Пам'ять!
С. Глоговський, секрет. Від.

ТАРЗАН, Ч. 7440. Тарзан плянує

У спустошеній долині лежить старинне місто Опар, з його мінаретами та банями, купаючись у червоних і жовтих красках сонця...

Пізніше...

Мувіро! Ви залишіться тут, поки я не відвідаю жрекиню Ля та поясню їй цілу справу!

А на випадок, якщо Крона вже прибув сюди скоріше від нас, то ви будете в резерві, якщо я потребуватиму допомоги!